

Milí přátelé současní i budoucí ...

Mám před sebou první a zatím poslední číslo nepravidelného zpravodaje OS Dědina. Z vysoka pohlížím na naše první nesmělé řádky a myšlenky o prvních krůčcích našeho sdružení. Omlouvám se za to, že stále používám slovo "našeho". Nejdříve, podobně asi jako vám, se mi zpočátku to zájmeno zdálo příliš přivlastňovací, avšak čím dál více se mi zdá vlastně velice skromné, malé, provinční Ale to se jen zdá. Za tím slovem se skrývá společenstvo lidí, kteří se vydali cestou nelehkou, nezvyklou v některých našich poměrech. Cestou, která je zatím dlážděna jen mozaikou ideálů, společnou touhou po něčem ještě o krůček vyšším, než je jen bohatství nákupu levného zboží v supermarketu. Dosti však již podobného psaní. Vraťme se na zem a podívejme se v následujících odstavcích a řádcích, kolik že nás to vlastně již je, co jsme dělali, co chceme dělat... a podobně. *Tak kolik nás je ???*

Podle posledního sčítání občanského sdružení je k 31. říjnu 2003 stav členů 38 . Slyšíte dobře.

Nejdříve se musíme omluvit, protože při posledním zveřejnění členů jsme zapomněli napsat naši členku **Ludmilu Danielovou** z Tatobit. Činíme tak nyní a **omlouváme se**.

DÁLE SE K NÁM PŘIDALI :

Vlasta Jeřábková, Praha
Milada Kubů, Jablonec n. Nis
Pravoslava Korthová, Ehingen-Berg (NSR)
Karel Měřička, Zlín
Milena Pircherová, Leoben (Rakousko)

Eva Svobodová, Karlovy Vary
Jindřiška Stehlíková, Karlovy Vary
Pavel Šenk, Zlín
ing. Jan Vašátko, Praha

Vidíte, jak roztodivně zavál vítr a z různých koutů přivál nazpátek rodáky a přátele . Píše nám paní Šenková...

Srdečně zdravím z naší krásné Moravy, moc na Tatobity vzpomínám, byl tam kus mého života

Paní Vlasta Jeřábková z Prahy nám napsala:

Potěšila mě zpráva o založení občanského spolku se jménem malíře Dědiny. Vzpomínám často na jeho práci a na Váš krásný kraj. Jezdívala jsem do Tatobit často se svými dětmi a lituji, že ta charakteristická budova s krásnou zahradou tak zanikla. Přeji spolku hodně úspěchů v plnění krásného programu a lituji, že vzhledem k věku a zdravotnímu stavu nemohu přispět k jeho plnění.....

**Krásná slova vid'te .Z Moravy i z Prahy. Ani netušíme, kde všude jsou naši přátelé.
Spustíme kamínek z hory a k němu se přidá další a další ažnebudeme předbíhat.
Teď se budeme věnovat některým aktuálním zprávám ze života sdružení :**

(Musíte ale obrátit list !)

Pamětní deska odhalena v Praze.

Pamětní deska byla odhalena 30.zářím 2003 malíři Janu Dědinovi (1870-1955) a jeho synovi skladateli Ivo Dědinovi (1922-1999).Pamětní deska je umístěna ve Verdunské ul.23 v Praze 6,kde oba umělci žili a tvořili v určitém období svého života.Desku odhalil radní Prahy 6 Jan Holický,dále promluvil Dr.Jiří Křest'an,CSc.ze Státního ústředního archivu v Praze,na Ivu Dědinu zavzpomínal režisér baletu Národního divadla v Praze a bývalá primabalerina a choreografka Národního divadla paní Kottová. Na závěr přiblížila život a dílo Jana Dědiny Jana Orlíková ,která tematicky připravovala poslední výstavu Jana Dědiny.Přítomna byla řada přátel obou umělců,oficiálních osobností,příslušníků rodiny umělců a lidé,kterým je jejich dílo blízké.

Alena Strasmajerová

Oficiální pozvánku z radnice v Praze 6 jsme obdrželi i v Tatobitech.Byla adresována na Občanské sdružení Dědina.Tak jsme udělali krátkou poradou v zahradě u Dědinů při jedné sobotní akci . A v úterý 30.zářím jsme vyrazili krátce po poledni.Dojeli jsme do Prahy a byli jsme rádi,že jsme se této malé slavnosti zúčastnili.Také jsme byli rádi,že tatobitský občan a jeho syn, mají tady v Praze tolik slávy.Potkali jsme mezi řadou dobrých lidí i recitátora a básníka Mirka Kovaříka.Sešli jsme se s paní Alenou Strasmajerovou a jejím synem Vladimírem,který nám slíbil do našeho archivu film i fotografie z této události.

Svědci události v Praze :D.Kubíčková,N.Havrdová,P.Pešek a S.Vaněk,který nás tam dovezl !

Vyjímáme z novin městské části Praha 6 „ŠESTKA“ z rubriky s p o l e č n o s t :

oo

Dům s bytem ve Verdunské ulici 23,nazývaný svého času také Salon v Dejvicích,v němž bydlel skladatel a filozof Ivo Dědina ,syn světoznámého malíře,ilustrátora a kreslíře Jana Dědiny,tyto dvě významné osobnosti připomíná od posledního zářijového dne.Městská část Praha 6 zde totiž umístila pamětní desku na jejich počest,a to mimo jiné na podnět historika,žijícího ve Švýcarsku...

Malíř Jan Dědina ,žijící v letech 1870-1955,měl jeden ze svých ateliérů právě ve Verdunské 23.po zběhnutí z vojenské služby ,se natrvalo usídlil v Paříži,kde mimo jiné spolupracoval s dalším významným Čechem-Alfonsem Muchou.Později se vrátil i se svou francouzskou snoubenkou do Čech, a zde se s ní též oženil.Posledním ze sedmi dětí,které se jim narodily ,byl syn Ivo.Narodil se 28.9.1922 v tehdejší ulici Belcrediho 205/17 v Praze 6 a v této městské části strávil i mnoho dalších let svého života.Jeho otec se po dvou smutných událostech v roce 1943-návštěvě gestapa a smrti své manželky-uchýlil na sídlo v Tatobitech a do Prahy zajížděl již jen občas.

Mladý Ivo Dědina naproti tomu v Praze žil i tvořil(těžištěm jeho tvorby byla hudba baletní) a plnými doušky nasával tehdejší atmosféru,která však,obzvláště později v 50.letech,nepřinášela mnoho možností. Ale v domě,kde měl kdysi jeho otec ateliér,ve Verdunské 23 ,se postupně rozvíjel bohatý společenský život.Začali se zde scházet mladí umělci a intelektuálové,například malíř Arnošt Karásek,znalec starých latinských,řeckých a perských básní Jaroslav Král,kritik a milovník poezie Jaroslav Cíza,ilustrátor Miloš Souček či tanečník ND Ladislav Tajovský a mnoho dalších.Vše skončilo v roce 1968 kdy byl I.Dědina donucen k emigraci,Zdržoval se hlavně v zemi své matky,kde působil v Salle Pleyel jako pianista,a pak na konzervatoři poblíž Créteil.Usiloval o ochranu ohrožené přírody,zabýval se filozofickými problémy a nakonec zemřel v Amsterdamu 12.11.1999.

-col,pk-

Na tento „Salon“ vzpomínal v Praze i pan Mirek Kovařík při našem rozhovoru u pamětní desky. Skladatel Ivo Dědina jim totiž „dělal“ muziku k poezii. -pp-

(Zase musíte obrátit !)

ZE ŽIVOTA SDRUŽENÍ :

Následující řádky nám poskytla paní Dana Kubíčková z Tatobít, která se od začátku starala o nejviditelnější práci sdružení:

Uplynulo téměř půl roku od prvního setkání přátel z občanského sdružení Dědina. Návrh akcí, který byl schválen na valné hromadě dne 26. dubna 2003, začínal tím, že se pokusíme upravit bývalou zahradu u Dědinů a odklidíme za pomoci OÚ a skautů skládku, která roky zahradu ničila. Během sedmi sobotních akcí se podařilo z velké části odstranit a odvézt železný šrot, prořezat nálety v přední části zahrady a jakmile se podaří spálit zbývající roští, bude moci být provedena úprava terénu pomocí mechanizace.

Na úklidu zahrady se podíleli: S. Vaněk, N. Havrdová, R. Havrdová, M. Jiříštová, J. Isl, manželé Drozenovi, Peškovi, Kubíčkoví. Potěšila nás pomoc manželů Valných z Hradce Králové, manželů Zittových z Prahy, pana Jiřího Egrta z Turnova a pana Romana Zitty z Prahy. S úklidem nám přišla pomoci paní Pravoslava Korth, která byl v Tatobitech s dětmi na dovolené. Svými silami pomáhali Pět'a Kudělka, Krystinka Havrdová a Anetka Jantulíková.

Všem moc děkujeme a doufáme, že tu nejhorší práci máme za sebou. Další úpravy a plány na zvelebení zahrady promyslíme přes zimu a na jaře budeme pokračovat.

D. Kubíčková

Je tu napsáno jen o sedmi sobotách. Běžte se však podívat a uvidíte jaká práce za těmi lidmi zůstala. Běžte se však podívat dříve, než napadne sníh.

MALÍŘOVA ZAHRADA

Zahrada si v tento říjnový čas vypůjčila paletu pana malíře. Mám před očima krásnou pařezanku topící se v ohnivých barvách října. Na pařezanku, lépe řečeno na pařezanky, se denně dívám. Je jich totiž dvanáct a malíř jimi zpodobnil všechny měsíce a já jsem si tyto krásné pohlednicové reprodukce dal zarámovat a denně se jimi těším. Tu říjnovou jsem si ve své hlavě vykouzlil, když jsem v pátek (17.10) kolem desáté hodiny dopolední čekal na děti ze základní školy v Tatobitech. Domluvili jsme se totiž s paní ředitelkou Vitulovou a paní učitelkou Kašovou, že děti přijdou do zahrady u Dědinů a budeme si v chladném a slunečném počasí povídat o malíři, který v této zahradě měl svůj dům a svoji paletu. Měl jsem štěstí. Na chvíli po blízké silnici přestala jezdit auta, zahradou se rozklenulo velebné ticho a mezi kmeny bříz jako fugy varhan proniklo naplno říjnové slunce. Byl to krásný okamžik, v kterém proběhla řada vzpomínek na milé chvíle tohoto místa. Z toho říjnového opojení mě vytrhl zlostný křik straky. Ani jsem se té strace nedivil. Přicházely ji totiž vyrušit děti z tatobské školy. Možná, že křik straky nebyl zlostný. Možná, že straka vítala děti radostně. Kdo ví? Měl jsem také radost, když jsem se podíval a viděl jsem jak práce několika nadšenců dokázala změnit džungli dřevin a odpadu na vznikající zahradu. Měl jsem radost, když jsem viděl jak do malířovy zahrady vcházejí děti. Možná, že tady budou již příští rok malovat nádherné obrazy svého vidění světa.

pp

Musím říci, že děti se na tom malém povídání o malíři Janu Dědinovi chovaly téměř vzorně. Možná, že opravdu působila atmosféra místa i na děti. Představa, že v upravené zahradě na lavičkách sedí děti a malují, nebyla v té chvíli ani nikterak vzdálená.

V Tatobitech přivítáme

Paní Alenu Strasmajerovou

na besedě v pátek 21.listopadu 2003 v 18 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu v Tatobitech. Paní A.Strasmajerová bude vzpomínat na českého umělce,malíře a svého dědečka

JANA DĚDINU,

který byl také tatobitským občanem a dobrým sousedem.Rádi bychom požádali ty,kteří mají osobní vzpomínky,či písemnou památku na J.Dědinu ,aby živou besedou pomohli vytvořit příjemný večer .Srdečně všechny zveme .Besedu pořádá občanské sdružení „Dědina“.

oooooooooooooooooooo

O z n a m u j e m e

Dr.Jakoubčová ,ředitelka muzea Český ráj v Turnově nám neformálně sdělila,že v roce 2005 muzeum uspořádá výstavu malíře Jana Dědiny.Paní ředitelka se také svěřila ,že k panu malíři Dědinovi má velice dobrý vztah a předpokládá ,že výstava jeho obrazů zmírní i případný dluh k regionu.

*

Sdružení zadalo zhotovení tabule se jménem a životopisnými daty malíře J.Dědiny, která bude umístěna u sjezdu cesty do zahrady u Dědinů.Naproti kostelu sv.Vavřince v Tatobitech.Tabule bude mít rozměr 90cm x 70cm.Výbor sdružení předpokládá ,že si místo ,kde mistr Dědina pobýval a tvořil,zaslouží aspoň v této malé formě veřejnosti připomenout..

*

Sdružení požádalo starostu J.Bakše o přidělení vývěsní skřínky.Skřínka byla natřena a opatřena názvem sdružení.Instalovat se bude v týdnu 3.-10.11. a bude pravděpodobně umístěna vedle autobusové zastávky u Obecního úřadu v Tatobitech.Budou tu asi nejprve umístěna fotodokumentace z života a práce našeho sdružení.

*

Odeslali jsme kontaktní dopisy do Strak u Nymburka a do Francouzského institutu v Praze.V době kdy se píšou texty II.čísla zpravodaje (31.10.03) nejsou zatím písemné důkazy o případných odpovědích.Do Francouzského institutu byl dopis zaslán jako jistý druh žádosti o podílení se při instalaci pamětní desky v zahradě u Dědinů .

Tím také chceme připomenout,že prosíme naše členy o iniciativu při náborec mecenášů a sponzorů.Samo- zřejmě,že sponzory mohou být i sami členové našeho sdružení.Do čtrnácti dnů vám sdělíme číslo účtu sdružení.

*

Pomalu začneme připravovat II.valnou hromadu, která by se měla konat koncem února 2004,nebo začátkem března.Nezapomeňte,že již dnes přijímáme vaše články,glosy,podněty,nápady, do zpravodaje ...ale i do dalšího činorodého života sdružení.Hlavně nezapomeňte,že s jarem budeme opět potřebovat pomoc v „Malířově zahradě“.

*

Přejme si vše dobré v každém příštím čase.

Zvláště o Vánocích a v roce 2004!

Adresa: Občanské sdružení „Dědina“ - 512 53 Tatobity 236

Kontaktní telefon: 481 313 062

